GDAŃSK, dnia 20 września 1947 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 13

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

Str.

Poz. 91. Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 10 sierpnia 1947 r. w sprawie rejestracji i znakowania psów 133

Poz. 92. Rozporządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 30 sierpnia 1947 r. w sprawie zakazu używania dróg publicznych do ruchu traktorów o kołach uzbrojonych w wystające części 134

Poz. 93. Zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 18 sierpnia 1947 r. w sprawie uzgadniania prac regulacyjnych wsi z orzeczeniami Komisji Osadnictwa Rolnego przy nadawaniu gospodarstw rolnych (Nr Osiedl. Og. II-36—54/47) 135

Poz. 94. Zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 12 września 1947 r. w sprawie zmiany nazwy i zakresu działania Wydziału Aprowizacji i Handlu, oraz Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego (Nr O. Org. I—3/58/47) 135

Poz. 95. Zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 12 września 1947 r. w sprawie podziału Wydziału Aprowizacji w Urzędzie Wojewódzkim na Oddziały oraz szczegółowego podziału czynności w Wydziale (Nr O. Org. I—3/60/47) 136

Poz. 96. Zarządzenie Wojewody Gdańskiego z dnia 12 września 1947 r. w sprawie powołania referatów aprowizacji w starostwach powiatowych (Nr O. Org. I—4/20/47) 137

Poz. 97. Zarządzenie Starosty Morskiego z dnia 21 kwietnia 1947 r. w sprawie godzin handlowych i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych w obrębie powiatu morskiego (L. dz. A. H. — 1-D 15/47) 138

Poz. 98. Zarządzenie Dyrektora Głównego Urzędu Morskiego w Gdańsku z dnia 12 sierpnia 1947 r. o uprawnieniach porządkowo-pożarniczych Portowej Straży Pożarnej na obszarze morskich portów handlowych 139

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ogłoszenie Sądu Grodzkiego w Pucku z dnia 3 czerwca 1947 r. w sprawie rejestru małżeńskich praw majątkowych 141

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 30 sierpnia 1947 r. o zgłaszaniu poniemieckich pojazdów mechanicznych 142

Komunikat Związku Samopomocy Chłopskiej z dnia 7 sierpnia 1947 r. o przeniesieniu siedziby urzędowania do Gdańska 142

Zagubione i skradzione dokumenty 142

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 91.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 10 sierpnia 1947 r.

w sprawie rejestracji i znakowania psów.

Na podstawie art. art. 70 ust. 3 i 93 pkt. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), znowelizowanego ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz § 331 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w sprawie wykonania wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta R. P. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zarządzam co następuje:

§ 1.

Na terenie całego obszaru województwa gdańskiego wprowadza się rejestrację i oznakowanie psów, które ukończyły dwa miesiące życia.

§ 2.

Koszty rejestracji, ponoszą gminy, a koszty znaczków rejestracyjnych właściciele psów.

§ 3.

Rejestrację psów prowadzą stale zarządy gminne (miejskie) w specjalnie na ten cel założonych księgach gromadami, a w większych miastach komisariatami Milicji Obywatelskiej. Wzór księgi rejestracyjnej ustala załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Sprzedaż, kupno, upadek, zabicie, zaginięcie psa itp. zgłaszają właściciele tych psów do zarządu gminnego (miejskiego) w ciągu dwóch tygodni celem stałego uaktualnienia rejestru psów. Dane te odnotowuje się w rubryce „Uwagi".

§ 5.

Przy zgłaszaniu do rejestracji psa pochodzącego z innej gminy należy do księgi rejestracyjnej dołączyć odpis rejestracji z poprzedniego urzędu rejestracyjnego celem zapewnienia ciągłości ewidencji.

§ 6.

Oznakowanie psów, polega na trwałym umocowaniu do obroży znaku rejestracyjnego, który to znak wraz z obrożą pies winien stale nosić. Na znaku rejestracyjnym musi być uwidoczniona nazwa powiatu, nr rejestracyjny i rok rejestracji. Znak rejestracyjny musi być zmieniony co roku.

§ 7.

Na koszty związane z rejestracją psów i akcją zwalczania wścieklizny (art. 93 ust. 2 wyżej powołanego rozporządzenia) zarządy gminne mogą uchwalać podatek od psów w myśl art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 190).

§ 8.

Winni niezastosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają w trybie karno-administracyjnym karze aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 10.000 zł albo jednej z tych kar w myśl art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, łącznie z art. 1 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312).

WOJEWODA
wz. (—) Dr. **B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

L.p.	Miejscowość	Nazwisko i imię właściciela psa	Nazwa psa	Płeć	Rok urodz	Rasa	Maść	Znaki szczególne (ślepy, brak ogona, nacięcie ucha itp.)	Rok rejestracyjny	Nr rejesracyjny	Użytkowość	Podatek uiszczono za rok					Data szczepienia zapobiegawczego w roku					Uwagi
												1947	1948	1949	1950	1951	1947	1948	1949	1950	1951	
									1947 1948 1949 1950 1951													
									1947 1948 1949 1950 1951													
									1947 1948 1949 1950 1951													

Poz. 92.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 30 sierpnia 1947 r.

w sprawie zakazu używania dróg publicznych do ruchu traktorów o kołach uzbrojonych w wystające części.

Na podstawie art. 5 Ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), ze zmianami z dn. 14.II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) oraz § 3 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26.VI 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611), zarządzam co następuje:

§ 1.

Zabrania się używania jezdni dróg publicznych do ruchu traktorów o kołach uzbrojonych w wystające części, jak łopatki, zęby, kolce itp. Mogą być natomiast dopuszczone do ruchu na jezdniach drogowych traktory o kołach gładkich, względnie po nałożeniu dodatkowych gładkich obręczy ochronnych.

§ 2.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegają karze grzywny do 10.000 zł., lub karze aresztu do 6 tygodni, albo obu tym karom łącznie — na podstawie art. 21 Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 14.II 1928 r. w sprawie zmiany ustawy o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) łącznie z art. 1 Dekretu z dnia 16. XI. 1945 r. i o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312).

§ 3.

Niezależnie od nakładanych kar, winnych obowiązywać będzie zwrot kosztów przywrócenia drogi do pierwotnego stanu (art. 24 cyt. Ustawy z dnia 7.X.1921 r.).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

WOJEWODA
wz. (—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 93.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 18 sierpnia 1947 r.

w sprawie uzgadniania prac regulacyjnych wsi z orzeczeniami Komisji Osadnictwa Rolnego przy nadawaniu gospodarstw rolnych. (Nr Osiedl. Og. II—36—54/47).

Na podstawie rozporządzenia Ministrów Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 stycznia 1947 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Żeglugi i Handlu Zagranicznego w sprawie Komisji Osadnictwa Rolnego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 120), oraz zarządzenia Ministra Ziem Odzyskanych wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie powołania Komisji Osadnictwa Rolnego oraz „wytycznych" w sprawie czynności, związanych z wydawaniem aktów nadania na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. M. Z. O. Nr 4/47, poz. 66) — zarządzam, co następuje:

Wszelkie plany, oraz prace regulacyjne wsi, sporządzane przez władze administracji ogólnej, jako władze ziemskie — winny być przeprowadzane zgodnie z §§ 34, 35, 37 i 38 wyżej cytowanych „wytycznych" w ścisłym porozumieniu z Powiatową Komisją Osadnictwa Rolnego.

W związku z tym wszystkie postanowienia, orzeczenia i wydane przez Powiatową Komisję Osadnictwa Rolnego akty nadania muszą być przez władze ziemskie ściśle przestrzegane przy sporządzaniu projektów i planów regulacyjnych danej miejscowości.

Jakiekolwiek niedociągnięcia w tym względzie — w rodzaju: samowolnego zmniejszania obszaru gospodarstw rolnych, przyznanych osadnikowi aktem nadania, podział ich, przerzucanie i temu podobne zmiany, czynione przez władze ziemskie bez uzgodnienia z Powiatową Komisją Osadnictwa Rolnego, a które pozostają w sprzeczności z ogólnym planem osiedleńczym — są niedozwolone.

Projekty planów regulacyjnych, sporządzane przez mierniczych winny być przed zatwierdzeniem ich przez władze ziemskie przedłożone Powiatowej Komisji Osadnictwa Rolnego, celem uzgodnienia.

Za prawidłowy i zgodny z niniejszym zarządzeniem bieg prac regulacyjnych gospodarstw rolnych oraz usunięcia istniejących w tej dziedzinie niedociągnięć odpowiedzialni są Ob. Ob. Starostowie jako Przewodniczący Powiatowych Komisji Osadnictwa Rolnego.

WOJEWODA

wz. (—) Dr. **B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

Poz. 94.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 12 września 1947 r.

w sprawie zmiany nazwy i zakresu działania Wydziału Aprowizacji i Handlu oraz Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego. (Nr O. Org. I — 3/58/47).

Na podstawie art. 36 ust. 2 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z roku 1936), §§ 37 i 38 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611), w wykonaniu Dekretu Rady Ministrów z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) oraz zgodnie z okólnikiem Ministra Przemysłu i Handlu Nr 18 z dnia 27 czerwca 1947 r. w sprawie zmiany organizacji Wydziałów Przemysłowych Urzędów Wojewódzkich — zarządzam co następuje:

§ 1.

Dotychczasowy Wydział Aprowizacji i Handlu Urzędu Wojewódzkiego otrzymuje nazwę: Wydział Aprowizacji (znak Apr.) — dotychczasowy Wydział Przemysłowy — Wydział Przemysłu i Handlu (znak PH).

§ 2.

Z zakresu działania dotychczasowego Wydziału Aprowizacji i Handlu wyłącza się sprawy: administracji handlowej, obrotu ziemiopłodami, produktami zwierzęcymi i artykułami przemysłowymi i włącza się je do zakresu działania dotychczasowego Wydziału Przemysłowego, tworząc dla prowadzenia tych spraw Oddział Handlu (znak PH. H.).

§ 3.

Oddział Handlu (znak PH. H.) obejmuje sprawy Administracji Handlowej, sprawy cen, współpracy z komisjami notowań i nadzór nad komisjami cennikowymi, sprawy obrotu towarowego w zakresie ziemiopłodów, produktów zwierzęcych i artykułów przemysłowych oraz sprawy przewozu.

§ 4.

Zarządzenie organizacyjne w sprawie podziału Wydziału Aprowizacji i Wydziału Przemysłu i Handlu na oddziały ze szczegółowym podziałem czynności zostaje wydane równocześnie.

§ 5.

Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Naczelnikom Wydziału Aprowizacji oraz Wydziału Przemysłu i Handlu.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 lipca 1947 roku.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia odpowiednim zmianom ulega Tymczasowy Statut Organizacyjny Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego z dnia 1 lutego 1946 r.

WOJEWODA

wz. (—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 95.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 12 września 1947 r.

w sprawie podziału Wydziału Aprowizacji w Urzędzie Wojewódzkim na Oddziały, oraz szczegółowego podziału czynności w Wydziale.

(Nr O. Org. I — 3/60/47).

Na podstawie art. 35 i 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz Administracji Ogólnej (Dz. U. R. P Nr 80, poz. 555 z roku 1936) oraz §§ 40 i 41 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z 13 sierpnia 1931 r. wydanego w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) i na podstawie § 3 zarządzenia Ministra Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 30 czerwca 1947 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji w sprawie utworzenia wydziałów aprowizacji w urzędach wojewódzkich, oraz referatów aprowizacji w starostwach powiatowych —

ustalam następujący podział Wydziału Aprowizacji w Urzędzie Wojewódzkim na oddziały ,oraz szczegółowy podział czynności w Wydziale:

§ 1.

Pracami Wydziału Aprowizacji kieruje i za nie odpowiada Naczelnik Wydziału.

§ 2.

Wydział Aprowizacji dzieli się na następujące Oddziały:

1) Oddział Ogólny.
2) „ Planowania.
3) „ Artykułów Spożywczych.
4) „ Artykułów Przemysłowych.
5) „ Rozrachunkowy.
6) „ Inspekcyj.

§ 3.

Do zakresu działania każdego oddziału należą sprawy:

Oddział Ogólny.

Sekretariat załatwia sprawy:
a) informacji;
b) przyjmowania i kierowania osób interesowanych;
c) specjalnie zlecone.

Kancelaria:
a) przyjmuje, rejestruje i wysyła korespondencję;
b) prowadzi ewidencję wydanych przez Wydział okólników i instrukcyj.

Referat Organizacyjny:
a) opracowuje plany prac Wydziału;
b) koordynuje prace Wydziału i Referatów Aprowizacji w Starostwach Powiatowych;
c) nadzoruje system prac Referatów Powiatowych, oraz organizacji powołanych dla celów zaopatrzenia reglamentowanego, (RCA itp.) — w porozumieniu z Oddziałem Inspekcji.
d) opracowuje na podstawie doświadczeń z pracy w terenie wnioski w przedmiocie usprawnienia organizacji i pracy Wydziału i Referatów Powiatowych oraz kieruje je do Ministerstwa;
e) prowadzi pomocniczą kartotekę pracowników Wydziału i Referatów Powiatowych;
f) przygotowuje materiały do listy płacy i list związanych z zaopatrzeniem pracowników;
g) przygotowuje materiały do preliminarzy budżetowych Wydziału i Referatów Powiatowych,
h) opracowuje ogólne sprawozdanie z prac Wydziału z uwzględnieniem sprawozdań Referatów Powiatowych;
i) załatwia sprawy zażaleń.

Referat gospodarczy:
a) rozdziela materiały piśmienne, druki, maszyny, urządzenia biurowe itp. poszczególnym oddziałom;
b) zarządza wewnętrznym taborem samochodowym;
c) rozdziela przydzielone przez Ministerstwo materiały pędne i pomocnicze;
d) organizuje druk i kontrolę druku kart zaopatrzenia w zakresie ustalonym przez Ministerstwo (dotyczy Wydziałów Aprowizacji w Łodzi i Katowicach).

Referat Listów Przewozowych:
wydaje i kontroluje listy przewozowe.

Oddział Planowania:

Referat Ekonomiczny:
a) przeprowadza ocenę sytuacji aprowizacyjnej województwa,
b) gromadzi dane statystyczne, dotyczące stanu zagospodarowania województwa w artykuły produkcji rolniczej;
c) gromadzi materiały w zakresie cen i kosztów obrotu reglamentowanego, względnie, w ramach zarządzeń Ministerstwa, ustala ceny i koszty tego obrotu na obszarze województwa;
d) ustala w ramach globalnego zwolnienia Ministerstwa na województwo kolejność zwolnień na powiaty;
e) stawia wnioski do Ministerstwa o pokrycie norm dla grup zagwarantowanych w przypadku pominięcia ich w planie zaopatrzenia, względnie braku pokrycia w ramach planu zaopatrzenia.

Referat Uprawnień:
a) prowadzi stałą ewidencję zarządzeń i instrukcyj, dotyczących norm i uprawnień do zaopatrzenia;
b) ustala liczby uprawnionych do zaopatrzenia i przesyła je do Ministerstwa;
c) sporządza zapotrzebowania województwa ,na karty zaopatrzenia i przesyła je do Ministerstwa, względnie daje dyspozycje na druk kart zaopatrzenia Referatowi Gospodarczemu Oddziału Ogólnego (w Wydziałach Aprowizacji w Łodzi i Katowicach).

Referat Kart Zaopatrzenia:
a) prowadzi magazyn kart zaopatrzenia. Uwaga: w Wydziałach Aprowizacji w Łodzi i Katowicach, które drukują karty we własnym zakresie, magazyn prowadzi Referat Gospodarczy Oddziału Ogólnego;
b) wydaje dyspozycje rozdziału kart zaopatrzenia na powiaty i miasta wydzielone;
c) nadzoruje funkcjonowanie biur wydawania kart zaopatrzenia w porozumieniu z Oddziałem Inspekcji;
d) przeprowadza rozliczenia z powiatami i miastami wydzielonymi, oraz z Ministerstwem, z rozdanych kart zaopatrzenia i wpływów pieniężnych za karty.

Oddział Artykułów Spożywczych.

Referat Ziemiopłodów:
a) organizuje gospodarowanie zasobami w ramach globalnych zwolnień Ministerstwa;

b) wydaje zwolnienia na powiaty (w ramach globalnego zwolnienia Ministerstwa na województwo),
c) prowadzi ewidencję zwolnień (otrzymanych i wydanych);
d) nadzoruje organizacje i magazyny sieci rozdzielczej oraz rozdział artykułów, wchodzących w zakres kompetencji Referatu — w porozumieniu z Oddziałem Inspekcji);
e) organizuje gospodarowanie artykułami zepsutymi, psującymi się i zagrożonymi zepsuciem—w miejscach centralnego zamagazynowania.

Referat Produktów Zwierzęcych:
Jak wyżej.
Referat Różnych Artykułów Spożywczych:
Jak wyżej.

Oddział Artykułów Przemysłowych:

Referat Artykułów Włókienniczych i Obuwia:

a) organizuje gospodarowanie zasobami w ramach globalnych zwolnień Ministerstwa;
b) wydaje zwolnienia na powiaty (w ramach globalnego zwolnienia Ministerstwa na województwo);
c) prowadzi ewidencję zwolnień (otrzymanych i wydanych);
d) nadzoruje organizacje i magazyny sieci rozdzielczej oraz rozdział artykułów, wchodzących w zakres kompetencji Referatu — w porozumieniu z Oddziałem Inspekcji).

Referat Opału i Różnych Artykułów Przemysłowych:
Jak wyżej.

Oddział Rozrachunkowy:

Referat Ewidencji Towarowej:
a) prowadzi ewidencję artykułów zaopatrzenia, znajdujących się na obszarze województwa do dyspozycji Ministerstwa;
b) prowadzi ewidencję wykonania zwolnień Ministerstwa.

Referat Księgowości Towarowej:
a) przyjmuje raporty składowe od składów konsygnacyjnych i hurtowni;
b) sporządza zbiorcze sprawozdania składowe i przesyła do Ministerstwa;
c) potwierdza rachunki instytucyj gospodarczych za tzw. koszty zwrotne.

Referat Rozliczeń z Rozdziału:
a) przeprowadza rozliczenia artykułów zwolnionych do dyspozycji województwa, według artykułów i powiatów, przez porównanie otrzymanych do rozdziału artykułów z ilością kuponów kart zaopatrzenia, zrealizowanych w sieci rozdzielczej;
b) przesyła do Ministerstwa ogólne zestawienia rozliczeń województwa.

Oddział Inspekcji.

Oddział Inspekcji załatwia sprawy:

a) utrzymywania w ciągłej aktualności ewidencji zarządzeń, okólników, instrukcyj — wydanych przez Ministerstwo dla urzędów podległych, a stanowiących podstawę dla działalności inspekcji;
b) nadzorowania i instruowania władz I instancji i instytucyj gospodarczych w zakresie wykonania planu zaopatrzenia w terenie;
c) nadzorowania i instruowania władz I instancji i sieci rozdzielczej w zakresie prawidłowości i terminowości rozliczeń towarowych;
d) nadzorowania biur kartkowych i sieci rozdzielczej w zakresie prawidłowości rozdziału kart i stosowania przepisów o uprawnieniach do kart;
e) nadzorowania instytucyj gospodarczych w zakresie magazynowania artykułów zwolnionych przez Ministerstwo do dyspozycji Województwa;
f) nadzorowania i instruowania władz I instancji w zakresie spraw organizacyjnych i wykonywania budżetu;
g) wykonywania inspekcji specjalnie zleconych przez Naczelnika Wydziału;
h) opracowywania zagadnień powstałych w wyniku inspekcji.

§ 4.

Co do zakresu aprobaty, tj. spraw zastrzeżonych do ostatecznej decyzji mojej, Wicewojewody, Naczelnika Wydziału i Kierowników Oddziałów — obowiązują dotychczas wydane przepisy, dotyczące organizacji Urzędu Wojewódzkiego i sposobu załatwiania spraw.

§ 5.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc przepisy, normujące omówione w nim materie odmiennie i odpowiednim zmianom ulega jednocześnie Tymczasowy Statut Organizacji Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego z dnia 1 lutego 1946 r.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 lipca 1947 r.

WOJEWODA
wz. (—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 96.

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY GDAŃSKIEGO
z dnia 12 września 1947 r.
w sprawie powołania referatów aprowizacji w starostwach powiatowych.
(Nr O. Org. I—4/20/47).

Na podstawie §§ 6 i 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) oraz na podstawie § 4 zarządzenia Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 30 czerwca 1947 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Aprowizacji w sprawie utworzenia wydziałów aprowizacji w urzędach wojewódzkich oraz referatów aprowizacji w starostwach powiatowych zarządzam co następuje:

§ 1.

W starostwach powiatowych powołuje się referaty aprowizacji.

§ 2.

Referatem aprowizacji kieruje odpowiedzialny za jego prace kierownik referatu.

§ 3.

Referaty aprowizacji obejmują grupy spraw, odpowiadające oddziałom w wydziałach aprowizacji urzędów wojewódzkich.

§ 4.

Załączony podział rzeczowy akt dla referatów aprowizacji w Starostwach Powiatowych, stanowi integralną część niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia odpowiednim zmianom ulega Tymczasowy Statut Organizacyjny Starostw, ogłoszony w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 4 z dnia 21 września 1945 r.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 lipca 1947 r.

WOJEWODA
wz. (—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

PODZIAŁ RZECZOWY AKT

REFERATÓW APROWIZACJI W STAROSTWACH POWIATOWYCH.

A. Sprawy aprowizacji — ogólne.

1. Przepisy i zarządzenia ogólne.
2. Personalne.
3. Prawne i gospodarcze.
4. Statystyka.
5. Delegacje i zaświadczenia służbowe.
6. Transport — listy przewozowe.

B. Planowanie.

7. Ewidencja zarządzeń i instrukcji dot. norm. i uprawnień do zaopatrzenia.
8. Zapotrzebowanie kart żywnościowych.
9. Rozprowadzenie kart żywnościowych na miasta i gminy.
10. Zwalnianie zapotrzebowań ludności uprawnionej do zaopatrzenia reglamentowanego.

C. Obrót towarami spożywczymi.

11. Przepisy i zarządzenia dot. obrotu artykułami spożywczymi.
12. Rozdzielnictwo mięsa, mleka, masła, innych tłuszczów zwierzęcych i olejów jadalnych.
13. Rozdzielnictwo zbóż i przetworów zbożowych, oraz innych ziemiopłodów.
14. Rozdzielnictwo innych artykułów spożywczych.

D. Obrót artykułami przemysłowymi.

15. Przepisy i zarządzenia dot. obrotu art. przemysłowymi.
16. Rozdzielnictwo materiałów włókienniczych, obuwia. Opakowania.
17. Opał.

E. Sprawy rozrachunkowe.

18. Przepisy i zarządzenia dot. spraw rozrachunkowych.
19. Ewidencja towarowa.
20. Rozliczenia towarowe.
21. Rozliczenia kartkowe.

F. Kontrola i nadzór.

22. Przepisy i zarządzenia dot. kontroli i nadzoru.
23. Kontrola sieci rozdzielczej.
24. Kontrola nad budżetem.

Poz. 97.

ZARZĄDZENIE

STAROSTY MORSKIEGO

z dnia 21 kwietnia 1947 r.

w sprawie godzin handlowych i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych w obrębie powiatu morskiego.

(L. dz. A. H. — 1—D/15/47).

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364), oraz § 1 Rozp. Min .Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 r. o przedłużeniu godzin handlu przed Wigilią Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) przy uwzględnieniu zmian dokonanych Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1935 r. w sprawie zmiany wyż. cyt. rozp. Prezy. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575), jak również przy zastosowaniu rozporządzenia Ministrów Spraw Wewn., Komunikacji, Pracy i Op. Społecznej, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 23 maja 1931 roku o godzinach otwarcia miejsc zawodowej sprzedaży, oraz bufetów i zakładów fryzjerskich w obrębie dworców kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 453) **zarządzam** dla obszaru administracyjnego powiatu morskiego następujące godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów handlowych.

§ 1.

Sprzedaż towarów i otwarcie sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów fotograficznych może się odbywać w dni powszednie od godziny 8 do 18 z tym wyjątkiem, że sprzedaż pieczywa w sklepach piekarskich może się odbywać w dni powszednie od godziny 7 do 18. Postanowienia ustępu 1 niniejszego paragrafu nie stosuje się do sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów wymienionych w §§ od 2 do 6 włącznie — niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze, z wyjątkiem sklepów zajmujących się wyłącznie, lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej.

§ 3.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8 do 18, a w soboty i dni przedświąteczne od 8 do 20.

§ 4.

W budkach i kioskach, w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu od 1 kwietnia do 30 września włącznie, w godzinach od 8 do 22, a w czasie od 1 października do 31 marca włącznie od godziny 8 do 20-ej. Sklepy ze sprzedażą cukierków, owoców oraz napojów chłodzących nie są uważane za kioski i budki.

§ 5.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism, oraz wyrobów tytoniowcyh może się odbywać w dni powszednie od godziny 7 do 23, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach określonych dla sklepów tej samej gałęzi handlu. Za sprzedaż uliczną — uważa się sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosz, stoliki, skrzynki itp. Sprzedaż gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 6

Przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego jak: restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, herbaciarnie i jadłodajnie mogą być otwarte we wszys'kie dni tygodnia od godz. 7-ej do 23-ej.

Przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, wymienione w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, opłacające świadectwa przemysłowe I i II kat., mogą uzyskać czasowe zezwolenie na przedłużenie czasu otwarcia przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego poza godziną ustaloną paragrafem niniejszym, o ile tego wymagać będą warunki miejscowe. Zezwolenia takie wydawane będą indywidualnie na okres nie dłuższy od jednego roku. Mleczarnie i kwiaciarnie w niedziele i dni świąteczne mogą być otwarte od godz. 10-ej przed południem, nie dłużej jednak, niż przez trzy godziny.

§ 7.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie — zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcie sklepów, wymienionych w §§ 1, 2 i 3 niniejszego zarządzenia, jak następuje:

1. sprzedaż towarów i otwarcie sklepów oraz zakładów fotograficznych (§ 1) od godziny 8 do 19,
2. jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze (§ 2), od godziny 8 do 19, oraz
3. zakłady fryzjerskie i kalotechniczne (§ 3), od godz. 8 do 20. W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia oraz Wielkiej Nocy sklepy mogą być otwarte od godz. 13 do 18. W Wigilię Bożego Narodzenia oraz w Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte tylko do godziny 17-ej.

§ 8.

Sprzedaż towarów w sklepach, połączonych z przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego, z zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznymi lub z przedsiębiorstwami nie podlegającymi niniejszemu zarządzeniu — wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione. W godzinach, kiedy sklepy są zamknięte, w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego — wolno wydawać tylko towary do spożycia na miejscu.

Godziny otwarcia miejsc zawodowej sprzedaży oraz bufetów i zakładów fryzjerskich w obrębie dworców kolejowych.

§ 9.

Księgarnie, miejsca sprzedaży gazet, kantory ubezpieczeń, kantory wymiany pieniędzy, kantory dostawy bagażu, biura wagonów sypialnych, fryzjernie i umywalnie, bufety i restauracje, miejsca sprzedaży wyrobów tytoniowych, galanterii, przyborów piśmiennych, przyborów toaletowych oraz przedmiotów o charakterze pamiątek turystycznych, mogą być otwierane codziennie najwcześniej na godzinę przed odejściem każdego pociągu pasażerskiego, a powinny być zamykane najpóźniej w godzinę po odejściu takiego pociągu wzgl. o ile jest to stacja końcowa, powyższe przedsiębiorstwa mogą być czynne w ciągu godziny po przybyciu pociągu. W czasie od godziny 24 do 6 wszystkie zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, z wyjątkiem księgarni, miejsc sprzedaży gazet, kantorów wymiany pieniędzy, umywalni, bufetów kolejowych (łącznie z restauracjami), oraz miejsc sprzedaży wyrobów tytoniowych, winny być zamknięte, nawet podczas trwania ruchu kolejowego.

§ 10.

Zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, niewymienione w § 9, mogą być czynne w te dni i w tych godzinach, w których są czynne tegoż rodzaju przedsiębiorstwa na obszarze administracyjnym powiatu morskiego poza obrębem dworca kolejowego.

§ 11.

Przerwa w otwarciu zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży, która by wynikała z postanowień ust. 1 § 9, a miałaby trwać mniej niż godzinę może nie być stosowana.

Postanowienie karne

§ 12.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz.U.R.P. Nr 38, poz. 364) oraz przy zastosowaniu Dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar porządkowych nawiązek (Dz.U.R.P. Nr 56, poz. 312) karze grzywny do 20.000 zł i karze aresztu do 6 tygodni albo jednej z tych kar. W razie powtórzenia się przekroczenia w ciągu roku, licząc od poprzedniego ukarania — winni ulegną karze bezwzględnego aresztu.

Postanowienia końcowe.

§ 13.

Postanowienia niniejszego zarządzenia w niczym nie naruszają przepisów ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych, a w szczególności ustawy o czasie pracy młodocianych i kobiet.

§ 14.

Przerwy, w czasie których sklepy i zakłady objęte niniejszym zarządzeniem będą zamknięte, wlicza się do godzin otwarcia tych sklepów i zakładów.

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie przestają obowiązywać dla obszaru administracyjnego powiatu morskiego wszelkie poprzednio wydane w tym kierunku rozporządzenia i zarządzenia Starosty Morskiego.

STAROSTA
wz (—) **Gumper**
p. o. (wicestarosta)

Poz. 98.

ZARZĄDZENIE

DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU MORSKIEGO W GDAŃSKU

z dnia 12 sierpnia 1947 roku

o uprawnieniach porządkowo - pożarniczych Portowej Straży Pożarn. na obszarze morskich portów handlowych

Na podstawie art. 4, pkt. 1 i art. 8, pkt. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz.U.R.P. Nr 38, poz. 366) oraz art. art. 8 ust. 1, 11 ust. 1, 19 ust. 1 i 2, 21 ust. 1, 22 ust. 1 i 2, 23, 24 ust. 1, 3 i 4, 26 ust. 1 pkt. 1, 28 i 47 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz.U.R.P. Nr 41, poz. 365) zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Portowe Straże Pożarne (P. S. P.) powołane są do spełniania zadań, związanych z ochroną przed pożarami i innymi klęskami na obszarze morskich portów handlowych.

§ 2.

Do zadań P.S.P. należy w szczególności:

1. udzielanie pomocy i ratunku na obszarze jej działania w razie pożaru lub innych klęsk, zagrażających bezpieczeństwu ogólnemu i życiu ludzkiemu, w innych zaś wypadkach na polecenie władzy przełożonej lub gdy potrzebna jest zorganizowana pomoc przy użyciu sprzętu ratowniczego PSP.
2. udzielanie pomocy poza obszarem jej działania na wezwanie innej straży lub na zarządzenie władzy przełożonej;
3. przeciwdziałanie w powstaniu pożarów oraz współ działanie w tej mierze z władzami administracji państwowej i samorządowej w zakresie, ustalonym przez ustawy i rozporządzenia;
4. współdziałanie z innymi strażami i pogotowiami pożarnymi oraz z Związkiem Straży Pożarnych R. P.;
5. wykonywanie wszystkich innych zadań i obowiązków, wynikających z niniejszego zarządzenia oraz z obowiązujących ustaw i rozporządzeń, wydanych w zakresie ochrony przed pożarami i innymi klęskami.

§ 3.

P.S.P. jest organem Głównego Urzędu Morskiego i wchodzi w skład Kapitanatu Portu.

§ 4.

Na czele P.S.P. stoi komendant Straży, który jest bezpośrednim przełożonym podległych mu oficerów i szeregowych P.S.P.

W razie nieobecności Komendanta PSP zastępuje go zastępca komendanta.

§ 5.

Nadzór fachowy i organizacyjny nad PSP wykonuje Główny Urząd Morski przez Inspektorat Pożarnictwa Morskiego.

§ 6.

P.S.P. jako straż zawodowa jest strażą pożarną miejscową w zrozumieniu art. 8 ust. 1, ustawy z dnia 13 marca 1934 roku o ochronie przed pożarami i innymi klęskami.

II. Uprawnienia ogólne P.S.P.

§ 7.

Komendant P.S.P. ma prawo wykonywać każdego czasu jednoosobowo lub komisyjnie kontrole prewencyjne bezpieczeństwa przeciwpożarowego we wszystkich zakładach przemysłowych i handlowych na obszarze portu bez względu na posiadanie przez nie własnych straży pożarnych (zakładowych).

W wykonaniu powyższej czynności Komendant P. S. P. ma prawo i obowiązek stawiania do swojej przełożonej władzy służbowej wniosków o wydanie właściwych zarządzeń w celu usunięcia zauważonych braków. W wypadkach szczególnie ważnych, kiedy wyraźnie grozi niebezpieczeństwo wybuchu pożaru lub innej katastrofy, komendant P.S.P. ma prawo wydawania bezpośrednich zarządzeń, które są natychmiast wykonalne.

Jeżeli do usunięcia niebezpieczeństwa pożarowego niezbędna jest pomoc czynników fachowych (elektrotechników, wodociągowców, budowniczych lub innych) — Komendant P.S.P. składa odpowiedni wniosek do kierownictwa odnośnego zakładu o przejęcie sprawy lub o przydział sił fachowych dla usunięcia stwierdzonego stanu.

Wykonanie czynności kontrolnych, wyszczególnionych w ustępie pierwszym, Komendant P.S.P. może przelać za pisemnym upoważnieniem na oficerów służbowych P.S.P.

§ 8.

Nadzór fachowy i organizacyjny nad strażami pożarnymi prywatnymi, pogotowiami i służbami przeciwpożarowymi, utworzonymi przez przedsiębiorstwa i inne zakłady na obszarze portu, Główny Urząd Morski wykonuje przy pomocy Inspektoratu Pożarnictwa Morskiego.

Inspektorat Pożarnictwa Morskiego przeprowadzać może inspekcję i lustrację fachową we wszystkich strażach pożarnych prywatnych i pogotowiach na obszarze portu odnośnie organizacji, wyszkolenia, wyposażenia technicznego i działania ogólnego oraz wydawać zarządzenia odnośnie usunięcia braków i niedociągnięć.

W wypadkach koniecznych zmian osób na stanowiskach, biorących udział w pracach obrony przeciwpożarowej danego zakładu, Inspektorat Pożarnictwa Morskiego jest obowiązany złożyć kierownictwu zakładu szczegółowy i należycie umotywowany wniosek odnośnie potrzeby dokonania zmian.

§ 9.

Dla skoordynowania współpracy w obronie przeciwpożarowej tak pomiędzy poszczególnymi strażami (pogotowiami) w zakładach jako też strażami tymi a P.S.P., Komendant P.S.P. zarządzić może ćwiczenia bojowe i alarmy zbiorowe po uzgodnieniu szczegółów (daty, godziny miejsca, czasokresu itp.) tejże akcji wyszkoleniowej z poszczególnymi zainteresowanymi kierownikami zakładów oraz po zawiadomieniu zarządu miejskiego, Komendy Milicji Obywatelskiej i Wojewódzkiego Inspektoratu Pożarnictwa.

§ 10.

Funkcjonariusze P.S.P. w czasie pełnienia służby korzystają z ochrony prawa na równi z urzędnikami w zrozumieniu ustaw karnych.

§ 11.

Komendant P.S.P. jest uprawniony do samodzielnego przeprowadzania dochodzeń popożarowych na obszarze jego działalności.

III. Uprawnienia P.S.P.

na wypadek pożaru albo katastrofy lub grożącego niebezpieczeństwa pożaru lub katastrofy.

§ 12.

Techniczne kierownictwo akcją ratunkową w jej całokształcie przy pożarach i innych klęskach należy z chwilą przybycia P.S.P. do Komendanta P.S.P., któremu od tej chwili podporządkowane są wszystkie inne straże pożarne (pogotowia), biorące udział w akcji. Przełożona władza służbowa zarządzić może przyjęcie kierownictwa akcji przez fachową władzę zwierzchnictwa pożarnictwa morskiego na wyraźne jej żądanie.

W wypadku pożaru lub tonięcia statku ogólne kierownictwo akcji należy do Kapitana Portu lub wyznaczonej przez niego osoby, której wówczas podlegają wszystkie straże pożarne oraz kierownicy statków, biorących udział w akcji.

Każdy jest obowiązany podporządkować się zarządzeniom, wydanym w związku z akcją ratunkową.

§ 13.

W związku z dowodzeniem w akcjach gaśniczo-ratowniczych — Komendant P.S.P. względnie kierownik akcji ma prawo i obowiązek:

1. odwoływania się w razie potrzeby do władz państwowych, samorządowych i wojskowych i ich organów o udzielenie pomocy przy prowadzeniu akcji ratowniczej;

2. kierowania działaniem organów służbowych tych władz po linii, narzuconej przez całość akcji ratowniczej;

3. wydawania polecenia przybycia do akcji zakładowych straży pożarnych (pogotowi), istniejących na obszarze portu, o ile zajdzie tego potrzeba z zastrzeżeniem, że zapewniony być musi konieczny stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego odnośnych zakładów;

4. wzywania w wypadkach uzasadnionych pomocy straży pożarnych z poza rejonu portu;

5. wzywania pomocy ludności, o ile to jest konieczne.

§ 14.

Straże pożarne (pogotowia), jadące w celu prowadzenia akcji ratunkowej oraz podczas tej akcji mają prawo korzystać ze wszystkich dróg i gruntów prywatnych dla przejazdu, postoju i prowadzenia akcji ratunkowej.

Straże pożarne przy przejazdach w celu niesienia akcji ratunkowej i z powrotem mają nadto prawo korzystać dla przewozu członków straży i sprzętu technicznego z wszelkich środków przewozowych zarówno osobowych jak i towarowych, służących do utrzymywania komunikacji publicznej. Korzystanie z kolejowych środków przewozowych regulują przepisy kolejowe.

P.S.P. jako miejscowa straż pożarna w razie, gdy zwłoka grozi niebezpieczeństwem, ma prawo zajmować konieczne środki przewozowe tak publiczne jak i prywatne dla przewozu swych członków i sprzętu technicznego.

§ 15.

Każda osoba na obszarze portu obowiązana jest zezwolić na użycie będących jej własnością lub w jej władaniu środków, mogących służyć do alarmu i sygnalizacji, dla zaalarmowania o pożarze lub zagrażającym bezpośrednio wybuchu pożaru albo o innej klęsce — oraz na użycie urządzeń i przedmiotów, potrzebnych dla ochrony przeciwpożarowej lub akcji ratowniczej.

§ 16.

Każda osoba, przebywająca w porcie, obowiązana jest do udzielania pomocy i do współdziałania przy akcji ratowniczej i zapobiegawczej w wypadkach pożaru i innych klęsk, w szczególności do udzielania bezpośredniej pomocy przy tłumieniu pożarów i zwalczaniu innych klęsk oraz do udzielania pierwszej pomocy i opieki w razie nieszczęśliwych wypadków z ludźmi, jak i pomocy przy ochronie i zabezpieczeniu mienia.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 17.

Zarządzenia wydane w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego w razie niewykonania wprowadzone będą w życie w trybie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 roku o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz.U.R.P. Nr 36, poz. 342) za pomocą odpowiednich środków przymusowych.

Winni niewykonania zarządzeń, wydanych przez Komendanta P.S.P. na podstawie § 7 niniejszego zarządzenia, karani będą stosownie do przepisów rozporządzeń porządkowych, obowiązujących na obszarze portów morskich, karą grzywny do 2.000 zł lub aresztem do dni 7 niezależnie od ukarania w myśl surowszych przepisów karnych w razie ich naruszenia.

§ 18.

Funkcjonariusze P.S.P. mają prawo nakładania i pobierania grzywień w drodze doraźnych nakazów karnych za wykroczenie przeciwko przepisom przeciwpożarowym, ustalonym rozporządzeniami porządkowymi władz administracji morskiej.

Grzywny te funkcjonariusze P.S.P. nakładają i pobierają w granicach udzielonych im pisemnych upoważnień zgodnie z obowiązującą w tym przedmiocie instrukcją Dyrektora Głównego Urzędu Morskiego z dnia 7 sierpnia 1946 roku.

§ 19.

Kto odmawia wykonania zarządzeń, wydanych w czasie akcji ratunkowej (§ 12), albo nie stosuje się do obowiązków, określonych w §§ 15 i 16 niniejszego zarządzenia, podlega karom, przewidzianym w art. 47 ust. z dnia 13 marca 1934 roku o ochronie przed pożarami i innymi klęskami. (Dz.U.R.P. Nr 41, poz. 385).

§ 20.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze właściwości terytorialnej Głównego Urzędu Morskiego w Gdańsku.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MORSKIEGO

(—) Fr. Modrzewski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

W tutejszym rejestrze małżeńskim praw majątkowych pod Nr 3 wpisano dnia 4 czerwca 1947 roku co następuje:

Hubert Franciszek i Leokadia Maria, owdowiała Szyplak urodzona Bizewska, małżonkowie Góra w Wejherowie, powiat morski.

Umową notarialną z dnia 8 maja 1946 roku zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania w razie śmierci jednego z małżonków.

Puck, dnia 3 czerwca 1947 roku.

Sąd Grodzki

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 30 sierpnia 1947 roku

Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Gdańsku z siedzibą w Sopocie na mocy art. 7 ust. 7, lit. a i d, dekretu z dnia 8 marca 1946 roku (Dz. URP Nr 13, poz. 87) — ustala dzień 31 grudnia 1947 roku jako ostateczny termin na zgłaszanie poniemieckich pojazdów mechanicznych jak również ich części, znajdujących się w posiadaniu firm i osób prywatnych.

Zgłaszającym przysługuje prawo pierwszeństwa przy ich wykupie na zasadach ustalonych w okólniku G.U.L. Nr 44/64/46 oraz Nr 40/47.

Niezgłoszone w tym terminie pojazdy względnie ich części przechodzą na rzecz Skarbu Państwa, posiadacze zaś zostaną pociągnięci do odpowiedzialności w myśl postanowień art. 11 cytowanego dekretu.

DYREKTOR

wz. (—) **Wacław Ponikowski**

KOMUNIKAT

Związku Samopomocy Chłopskiej Wojewódzkiego Oddziału Gdańskiego z dnia 7 sierpnia 1947 roku.

Związek Samopomocy Chłopskiej — Wojewódzki Oddział w Gdańsku komunikuje, że z dniem 7 sierpnia 1947 roku — Wojewódzki Oddział Samopomocy Chłopskiej przeniósł swoją siedzibę z Sopotu do **Gdańska — ul. Nowy Świat 28/29.**

Sekretarz (—) **inż. Z. Zawidzka**

Prezes (—) **mgr A. Porembiński**

ZAGUBIONE i SKRADZIONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, legitymację Zrzeszenia Kupców Samodzielnych w Starogardzie na nazwisko Falkowski — Starogard, Rynek 16, oraz dokument kupna roweru wydany przez Pioczkowskiego w Lubichowie na sumę zł 8.200. Dokumenty zostały skradzione w Gdańsku dnia 7 sierpnia 1947 roku.

2. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe, wydane przez Starostwo Starogard na nazwisko Gertruda Cichańska — Skórcz, pow. Starogard.

3. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe Nr 7881, tymczasowy dowód tożsamości konia Nr 1082 wydany przez Gminną Radę Narodową w Godziszewie i inne zaświadczenia praktyki w zawodzie ogrodniczym na nazwisko Wrzałkowski Jan — Starogard — Chojnicka 20.

4. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 609 wydany na nazwisko Zawadzki Antoni — Gdańsk - Orunia.

5. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, prawo jazdy III klasy, kartę rowerową motocykla „Zaks" na nazwisko Bojke Alfons — Rumia, pow. Morski.

6. Unieważnia się skradzioną legitymację Nr 896 wydaną przez Urząd Wojewódzki Gdański na nazwisko Timme Krystyna.

7. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, odcinek zameldowania, legitymację partyjną PPR — Franaszek Jan — Wrzeszcz.

8. Unieważnia się zagubioną w dniu 27 sierpnia 1947 roku kartę ewidencyjną na samochód ciężarowy „Bedford" Nr 18931 stanowiącego własność Państwowej Centrali Handlowej.

9. Unieważnia się skradzioną kartę RKU, prawo jazdy I i III klasy, odcinek zameldowania, legitymację Zw. Zawodowego, kartę repatriacyjną z Dziedzic — Grzyl Kazimierz, Eugeniusz — Wrzeszcz.

10. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski m. Sopotu na nazwisko Kierlataj Babe, Sopot, Kazimierza Wielkiego Nr 5.

11. Unieważnia się skradzioną legitymację Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego Nr 1239/46 na nazwisko Piszek Katarzyna — Gdańsk.

12. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą Nr 162, zaświadczenie RKU, wyd. Warszawa - powiat na nazwisko Szczegłow Michał, Gdynia, ul. Czechosłowacka 12.

13. Unieważnia się dowód osobisty, zezwolenie na broń, legitymację PPR, legitymację Zw. Zawodowego, Bromirski Aleksander — Gdynia, Słowackiego 42.

14. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą — Siwicki Tadeusz — Gdynia.

15 Unieważnia się zagubiony dowód osobisty na nazwisko Budrewicz Rudolf — Oliwa.

16. Unieważnia się skradzioną kennkartę, kartę R KU — Bober Bolesław, Oliwa.

17. Unieważnia się zagubioną kartę RKU, prawo jazdy III klasy, legitymację związkową, legitymację służbową z Głównego Urzędu Morskiego — Lackorzyński Artur, Gdańsk - Siedlice.

18. Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie, odcinek zameldowania na nazwisko Fajersztein Bruno — Oliwa.

19. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tymczasowe na nazwisko Zieman Hildegarda — Oliwa.

20. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe rehabilitacyjne na nazwisko Szarmach Monika oraz kartę odzieżową na nazwisko Kliczewski Józef — Gdańsk.

21. Unieważnia się skradzioną kennkartę — Rogowski Wacław — Gdańsk.

22. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową „Społem" Nr 151102 — Galus Władysława, Gdańsk.

23. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, kartę RKU — Stasiak Edward — Gdańsk - Orunia.

24. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną samochodu marki „Dodge" Nr C-18230 wydaną przez Morski Instytut Rybacki w Gdyni.

25. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, legitymację Str. Demokratycznego, legitymację Zw. Zawodowego, przepustkę do Urzędu Bezpieczeństwa na nazwisko Wawrzyniec Nowakowski — Wrzeszcz.

26. Unieważnia się skradzione prawo jazdy II klasy na nazwisko Konarski Henryk — Gdańsk.

27. Unieważnia się skradzioną kartę rejestr. H 05014 na ciągnik „Deutz" Nr fabryczny 45145 Typ F. 3 M. 317, Nr motoru 81221820 wydaną na „Centrodrzew" — Wejherowo.

28. Unieważnia się skradzioną kennkartę na nazwisko Brzozowska Michalina, Gdańsk - Wrzeszcz.

29. Unieważnia się skradziony dowód tożsamości na Nr 1404, kartę RKU, kartę repatriacyjną — Łopatyński Antoni, Gdańsk - Orunia.

30. Unieważnia się skradziony dowód tożsamości na nazwisko Massen Halina — Oliwa.

31. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty wydany na nazwisko Sobotniak Genowefa Bronisława, zamieszkałą w Gdyni, Starowiejska 25.

32. Unieważnia się zagubione stałe zaświadczenie rehabilitacji, odcinek zameldowania — Makurath Paweł — Gdańsk.

33. Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną samochodu sanitarnego marki „Bergward" Nr rej. C-17667, Nr podwozia 5808, Nr silnika O. Z. - 74 - 416784, wystawioną na Ubezpieczalnię w Gdańsku przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Sopocie.

34. Unieważnia się skradzioną kartę Wybrzeża na nazwisko Kazimierz i Anna Blaszczyk, kennkartę, odcinek zameldowania na nazwisko Blaszczyk Anna — Gdynia.

35. Unieważnia się skradzioną kartę R. K. U., zaświadczenie repatriacji z Niemiec — Kamiński Tadeusz — Gdańsk-Siedlice.

36. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, kartę kupna O. U. L., legitymacje „Z. Z. A. S. P.", kartę demobilizacyjną, zaświadczenie RKU, metrykę urodzenia, zaświadczenie Filharmonii wileńskiej, prawo jazdy na motocykl, kartę ewidencyjną motocykla Nr 17058 marki „Lewis de Lux" Nr silnika 30020, Nr podwozia 23236, wydane na nazwisko Wiktor Ronwald—Bowgird — Sopot.

37. Unieważnia się zagubiony dowód rejestracyjny samochodu osobowego „Ford Anglia", Nr rejestracyjny H-05104, Nr silnika i podwozia 333338, wystawiony na „Gdynia Ameryka Linie Żeglugowe S. A." przez Urząd Wojewódzki Gdański — Wydział Motoryzacji w dniu 27 maja 1947 r.

38. Unieważnia się zagubione prawo jazdy II klasy — Jancewicz Paweł — Elbląg.

39. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U., dowód osobisty, odcinek zameldowania na nazwisko Michalak Zygmunt — Gdańsk.

40. Unieważnia się skradzione dowody tożsamości koni Nr 107 i 218 seria 00815 na nazwisko Gojtowski Stanisław — Sierakowice.

41. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą na nazwisko Starego Stanisława — Gdynia.

42. Unieważnia się zagubioną kartę tożsamości na nazwisko Kołodziejczak Roman i metrykę zgonu na nazwisko Kołodziejczak Maria — Wrzeszcz.

43. Unieważnia się skradzioną kartę ewakuacyjną na nazwisko Łań Helena — Wrzeszcz.

44. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tymczasowe Nr 10633 na nazwisko Packeisen Gisela Elsa — Gdańsk.

45. Unieważnia się skradzioną metrykę urodzenia, odcinek zameldowania, kartę rehabilitacji na nazwisko Witulska Irma, zam. w Gdańsku.

46. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną na motocykl marki „Zuendapp" Nr rej. 17025, wystawioną na Pawłyszcze Roman — Sopot.

47. Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie na nazwisko Waleria Kirchof — Gdańsk-Sianki.

48. Unieważnia się skradzione pozwolenie na broń Nr 032905 wydane na nazwisko Grunwald Edward — Wrzeszcz, Kościuszki 103 a.

49. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, odcinek zameldowania — Marek Kazimierz — Gdańsk.

50. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U. na nazwisko Mieczkowski Wincenty — Sopot.

51. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 1218, wydane na wytwórnię wód gazowych „Aqua" A. Wróblewski, Z. Panasik — Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Libermana 9.

52. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tożsamości, kartę R. K. U., odcinek zameldowania, prawo jazdy III klasy, legitymację służbową P. K. S., kartki żywnościowe od stycznia do sierpnia włącznie na nazwisko Adamczuk Romuald — Gdańsk.

53. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tymczasowe na nazwisko Zarrach Antoni — Sopot.

54. Unieważnia się zagubione prawo jazdy III klasy na nazwisko Malik Julian — Wrzeszcz.

55. Unieważnia się zagubiony odcisk palca, kartę R. K. U., odcinek zameldowania na nazwisko Mizera Józef i odcisk palca, odcinek zameldowania na nazwisko Ziółkowska Zofia — Gdańsk.

56. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty na nazwisko Skutecka Jadwiga i dowód osobisty na nazwisko Domagalski Stefan — Gdynia.

57. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną na samochód półciężarowy marki „Frano" D. 15865, Nr silnika 1225465, Nr podwozia 63555, wydaną na „Gdańskie Laboratorium Chemiczne" — Sopot.

58. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe rehabilitacji na nazwisko Wickland Bernard — Gdańsk.

59. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, wszystkie zaświadczenia z Polskiego Monopolu Tytoniowego, dowody członkowskie Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, odcinek zameldowania na nazwisko Rychter Nadzieja — Wrzeszcz.

60. Unieważnia się skradzioną kartę Wybrzeża, legitymację Związku Zawodowego Służby Zdrowia, odcinek zameldowania, karty żywnościowe od stycznia do sierpnia włącznie na nazwisko Stacherek Marta — Gdynia.

61. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, wydaną w Warszawie na nazwisko Myszkowski Franciszek — Sopot.

62. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, odcinek zameldowania, świadectwo moralności na nazwisko Andrzejak Józef — Orłowo.

63. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Piesikówna Halina, Osówek, pow. Starogard.

64. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe, książeczkę wojskową, kartę rowerową, Nr roweru 58689 na nazwisko Urban Franciszek — Radziejewo, pow. Starogard.

65. Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową, dowód tożsamości konia, legitymację członkowską Samopomocy Chłopskiej, oraz różne inne dowody na nazwisko Stanisław Baran — Radziejewo, pow. Starogard.

W celu usprawnienia wysyłki i doręczania Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego, uprasza się tych prenumeratorów, którzy zmienili swe siedziby lub otrzymują Dziennik z opóźnieniem — o podanie Administracji Dz. Woj. dokładnego adresu, pod którym winien być Dziennik doręczany.

Urząd Wojewódzki Wydział Budżetowo - Gospodarczy w Gdańsku zakupi Dzienniki Urzędowe Ministerstwa Spraw Wewnętrznych od 1931 do 1939 r.

Administracja Gd. Dziennika Wojewódzkiego uprasza o wpłacanie prenumeraty na IV kwartał br.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje **Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego** — Urząd Wojewódzki Gdańsk, Wydział Ogólny, Gdańsk, ul. Okopowa 5, pokój Nr 34, telefon 419-41—49, wewn. 267; zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika Wydział Budżetowo-Gospodarczy, pokój Nr 124, telefon 419-41, wewn. 312.

Cena ogłoszeń: zł 15,— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona, zł 3000 pół strony, zł 2000 jedna czwarta strony. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na prenumeratę w kwocie zł 90,— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

Redaguje Kolegium Redakcyjne.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik" w Gdyni, ul. Mściwoja 7.

W-07059 CENA ZŁ 40,—